

KONCERTNI ATELJE

DRUŠTVO SLOVENSkih SKLADATELJEV
SOCIETY OF SLOVENE COMPOSERS

Katja POROVNE SILIČ – kitara

Matjaž POROVNE – violina

Petar BRČAREVIĆ – kontrabas

PROGRAM

Vitja Avsec, Luciano Berio, Georg Katzer, Milko Lazar,
Ivo Petrić, Salvatore Sciarrino, Žiga Stanič

Sreda, 15. maja 2019, ob 19.30

Društvo slovenskih skladateljev, Kogojeva dvorana

Ob 19.00 – Predkoncertni pogovor z avtorji in izvajalci
Moderatorka: Nina Šenk

WWW.DSS.SI

PROGRAM

Milko LAZAR

ŠTIRJE FRAGMENTI za violino, kitaro in kontrabas*
(Fragment I)

Ivo PETRIĆ

KOROŠKE VARIACIJE za kitaro

Luciano BERIO

PSY za kontrabas solo

Milko LAZAR

ŠTIRJE FRAGMENTI za violino, kitaro in kontrabas*
(Fragment II)

Georg KATZER

INVENTIONEN za violino in kitaro
(Entrata, Arioso, Scherzo)

Milko LAZAR

ŠTIRJE FRAGMENTI za violino, kitaro in kontrabas*
(Fragment III)

Salvatore SCIARRINO

PER MATTIA za violino

Vitja AVSEC

ŠTUDIJA za kitaro in kontrabas*

Milko LAZAR

ŠTIRJE FRAGMENTI za violino, kitaro in kontrabas*
(Fragment IV)

Žiga STANIČ

ORIGAMI za kitaro, violino in kontrabas*

O POUSTVARJALCIH...

Katja POROVNE SILIČ

Katja Porovne Silič je kitaro študirala na ljubljanski Akademiji za glasbo pri prof. Andreju Grafenauerju, kjer je junija 1994 diplomirala. Študij je nadaljevala na Universität für Musik und darstellende Kunst na Dunaju pri prof. Brigitte Zaczek, kjer je junija 2000 z odliko zaključila študij. Kot najboljša diplomantka kitarskega oddelka je prejela posebno priznanje »Würdigungspreis«, ki ga podeljuje avstrijsko ministrstvo za izobraževanje, znanost in kulturo. Solistično in v komornih zasedbah koncertira doma in v tujini, med drugim tudi v okviru raznih koncertnih ciklov in glasbenih festivalov. Nastopila je v različnih komornih zasedbah: z Andrejem Grafenauerjem (kitarski duo), Jasno Nadles (duo flavta-kitara), Karmen Pečar (duo violončelo-kitara), Matjažem Porovnetom (duo violina-kitara), Claudijem Arimanyjem (duo flavta-kitara)... S pihalnim orkestrom Logatec je izvedla Rodrigov koncert za kitaro in orkester Concerto de Aranjuez v Logatcu in Ljubljani in v okviru festivala Mid Europe (Schladming, 2006) v Avstriji.

V letih 1992, 1993 in 1994 je osvojila najvišja mesta na tekmovanjih »Mladih glasbenikov Slovenije«. Uspešno se je udeležila tudi mednarodnih kitarskih tekmovanj, kjer je prejela več nagrad. Najpomembnejše med njimi so: Rust, Avstrija, 1999 (»Nikita Koshkin«) - 3. nagrada, Mottola, Italija, 1999 (»Citta di Mottola«) - 4. mesto, Granada, Španija, 1999 (»Paco Santiago Marín«) - častna nagrada (Mención Honorífica execuio), Dunaj, Avstrija, 1999 (»Forum Gitarre 99«) - 1. mesto in 2. nagrada. Sodelovala je pri zgoščenki »Hymnus Carniolis« v okviru projekta slovenskih študentov glasbe na Dunaju (»Mi Dunaj Vam«), 1999.

S prof. Andrejem Grafenauerjem sta kot kitarski duo izdala dve zgoščenki. Prvo, leta 2000 z deli F. Sora in J. K. Mertza, drugo pa oktobra 2001 z deli Strajnarja, Staniča, Šavlija, Pierra-Petita in Castelnuova-Tedesca.

* krstna izvedba

Septembra 2009 je izšla zgoščenka skladatelja Aleša Strajnarja, za katero sta s prof. Andrejem Grafenauerjem posnela Sonato za dve kitari št. 1.

Na Akademiji za glasbo v Ljubljani poučuje kitaro in kitarsko komorno igro.

Matjaž POROVNE

Violinist Matjaž Porovne je na Akademiji za glasbo v Ljubljani leta 2006 z odliko diplomiral v razredu prof. Primoža Novšaka. Izpopolnjeval se je še na Glasbeni akademiji v Zagrebu pri prof. Tarasu Pečeniju in na Univerzi za glasbo ter upodabljajočo umetnost v Grazu pri prof. Eszter Haffner, kjer je leta 2013 tudi magistriral.

Izpopolnjeval se je pri priznanih pedagogih: Gerhardu Schulzu, Rudolfu Gählerju, Jerroldu Rubensteinu, Igorju Ozimu, Tomažu Lorenzu, Hagaju Shahamu, Eszter Hafner, Ebenhardu Felzu, ter pri članih Godalnega kvarteta Artemis, Godalnega kvarteta Vogler in Godalnega kvarteta Apollon Musagete.

Za izjemne dosežke je kot član kvarteta Calisto leta 2006 prejel študentsko Prešernovo nagrado. Uspešno je preстал avdicije pomembnih mladinskih orkestrrov; European Union Youth Orchestra (EUYO), ter Gustav Mahler Jugendorchestra (GMJO), s slednjima je nastopil na pomembnih glasbenih festivalih; BBC Proms, Luzern Musik Festival...

Njegovo glasbeno pot so podprle; Fundacia Live Music Now na Dunaju, PE-Förderkreis iz Mannheima ter Villa Musice Rheinland-Pfalz iz Mainza. V okviru slednje je v Nemčiji muziciral v raznovrstnih komornih sestavih s priznanimi glasbeniki (David Geringas, Tim Vogler, Wen-Sinn Yang...).

Igra v zasedbah kot so Godalni kvartet Dissonance, Komorni godalni orkester Slovenske filharmonije, Ansambel za sodobno glasbo Neofonija in v duu s kitarko Katjo Porovne.

V letih 2011–2012 je bil zaposlen v Orkestru SNG Opera in balet Ljubljana, od leta 2012 pa je zaposlen v Orkestru Slovenske filharmonije.

Petar BRČAREVIĆ

Petar Brčarević se je rodil leta 1974 v Beogradu. Kontrabas je začel igrati s 13 leti pri profesorju Borislavu Laloviću, podiplomski študij pa je končal na Akademiji za glasbo v Beogradu v razredu prof. Slobodana Gerića. Med in po študiju se je izpopolnjeval pri mednarodno priznanih kontrabassistih, kot so: Ludwig Streicher (Dunajska filharmonija), Reiner Zepperitz (Berlinska filharmonija), Matthias Weber (Münchenska filharmonija) in Johannes Seidl (Gürzenich Orchester Köln). Na mednarodnem tekmovanju »Petar Konjović« je prvič osvojil prvo nagrado, drugič pa prvo posebno nagrado, kjer je prejel 100 točk. Kot solist je nastopal v Srbiji, Avstriji, Nemčiji, Švici in Sloveniji s Komornim godalnim orkestrom Slovenske filharmonije. Petar je začel s profesionalnim igranjem v orkestru leta 1996 kot solo kontrabassist Beograjske filharmonije. Kot namestnik vodje je igral v Orkestru svetovne glasbene mladine. Od leta 2000 je solo kontrabassist Slovenske filharmonije, nekoliko kasneje pa je postal tudi član Komornega godalnega orkestra. Kot solo kontrabassist sodeluje z Mannheimskimi Filharmoniki, Nemško komorno akademijo Neuss in z orkestrom za staro glasbo »Orchester 1756« iz Salzburga. Kot orkestrski glasbenik je igral pod taktirkami mednarodno uveljavljenih dirigentov, kot so Riccardo Muti, Kurt Masur, Kent Nagano, Yuri Temirkanov, Leopold Hager, Heinz Holliger, Neville Martin. Vsako poletje je profesor na mojstrskem tečaju za kontrabas v Feldkirchnu v Avstriji; od leta 2015 pa je profesor na Konservatoriju v avstrijskem Celovcu.

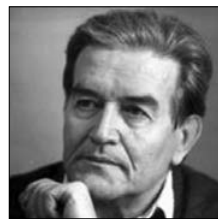

... O SKLADTELJIH IN NJIHOVIH DELIH

Milko Lazar (1965) je skladatelj in multiinstrumentalist. Na Visoki šoli za glasbo in upodabljajočo umetnost v Gradcu je študiral jazz, klasični klavir in saksofon, čembalo pa na Kraljevem konservatoriju v Haagu. Petnajst let je bil prvi altovski saksofonist in solist Big Banda RTV Slovenija, z ansamblom je sodeloval tudi kot dirigent in skladatelj. Posnel je več kot petdeset gramofonskih plošč in zgoščenk z različnimi zasedbami ter petnajst avtorskih zgoščenk, med njimi leta 2008 avtorsko s simfoničnimi deli v sodelovanju s Simfoniki RTV Slovenija in z Orkestrom Slovenske filharmonije. Za omenjena orkestra tudi redno komponira. V različnih komornih zasedbah redno nastopa z Bojanom Goriškom, Matjažem Drevenškom in z Zagrebškim kvartetom saksofonov, z Luko Juhartom, Vasilijem Meljnikom in drugimi priznanimi glasbeniki. Poleg skladanja za različne komorne zasedbe in simfonične orkestre redno ustvarja tudi glasbo za film, gledališče ter plesne in multimedijske projekte. V zadnjih letih veliko sodeluje pri mednarodno odmevnih plesnih projektih v tujini, ki jih podpisuje koreograf Edward Clug. Prejel je številne nagrade, med njimi nagrado Prešernovega sklada (2005) in Župančičevo nagrado (2010). V sezoni 2014/2015 je za oder SNG v Ljubljani ustvaril operno noviteto Deseta hči na libreto Svetlane Makarovič, v sezoni 2018/2019 pa je prispeval glasbo za balet Moški z nožem ter opero Koda L. O skladbi **Štirje fragmenti** za violino, kitaro in kontrabas skladatelj pove, da je »nič več in nič manj kot štirje fragmenti za nenavadni, skoraj ljudski trio«. Skladatelj k delu pristopa v svojem znanem minimalistično – jaz-zovskem stilu; tako smo priča minimalnim spremembam v navidez istih, ponavljajočih se ritemskim, melodijskim in harmonijskim obrazcem.

Lansko leto preminuli skladatelj **Ivo Petrić** (1931–2018) je leta 1958 diplomiral iz kompozicije in dirigiranja na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Bil je izjemno dejaven in tako je svoj pečat pustil marsikje: dvajset let (1962–1982) je vodil ansambel Slavko Osterc, s katerim je gostoval na koncertih in festivalih po Evropi, deset let je bil tajnik Društva slovenskih skladateljev, več kot trideset let (1970–2002) je bil vodja založniške hiše Edicije DSS, poleg tega pa je bil šestnajst let (1979–1995) tudi umetniški vodja Slovenske filharmonije. Petrićev ustvarjalni opus je izrazito instrumentalno naravn, s številnimi orkestralnimi, komornimi in solističnimi deli, ki so nastajala od sredine dvajsetega stoletja naprej. Skupno nam je zapustil preko dvesto skladb za najrazličnejše sestave. Kvaliteto Petrićevega opusa dokazujejo številne izvedbe z uglednimi glasbenimi ansambli ter izdaje njegovih del tako doma kot v tujini. Za svoje skladbe in poustvarjalno delovanje je prejel tudi številne nagrade in odlikovanja v Sloveniji, ZDA, Španiji in na Poljskem. Slovenska filharmonija ga je ob svoji 100-letnici imenovala za častnega člana. Kljub obsežnemu inštrumentalnemu opusu, pa lahko najdemo le malo skladb za kitaro. Poleg *Nocturne d'été* za violino in kitaro (1978) je skladatelj napisal le dve deli za solo kitaro: **Koroške variacije** za kitaro (2000), ki bo tudi na nocojšnjem sporedu in Preludiji za kitaro (2003). Temo z variacijami nam bo predstavila kitaristka Katja Porovne Silič.

Poklicna pot italijanskega skladatelja **Luciana Beria** (1925–2003) je bila zaznamovana že z njegovim rojstvom, saj se je rodil v glasbeno družino. Toda Berio je ob začetku Druge svetovne vojne moral v vojsko, kjer si je že prvi dan poškodoval pianistično roko. Svojo glasbeno pot je zato usmeril v kompozicijo in dirigiranje. Med študijem v Milanu se je

poročil s pevko Cathy Berberian, ki je usmerila njegovo kompozicijsko raziskovanje na polje glasu. Zanj je napisal več del, od katerih so številna postale uspešnice. S serializmom se je seznanil leta 1952 v ZDA pri Luigiju Dallapiccoli, kmalu za tem prispel tudi v Darmstadt, kjer je spoznal Bouleza, Stockhausena, Ligetija, Kagla... Z Brunom Maderno je leta 1955 ustanovil prvi italijanski studio za elektroakustično glasbo v Milanu – Studio di Fonologia Musicale. Berio je eden ustanoviteljev časopisa *Incontri Musicali*, namenjenega elektroakustični glasbi. Med letoma 1974 in 1980 je bil šef oddelka za elektroakustično glasbo v IRCAM-u v Parizu. Toda Berio ni znan zgolj po raziskavah v elektronskem studiu. Njegova glasba je prežeta z literarnimi, filozofskimi in glasbenimi referencami, ki jih ne uporablja zgolj kot citate za gosti motivični kolaž, temveč jih dekontekstualizira s preprostim postavljanjem v novo, drugačno okolje. Berio svoj proces komponiranja vidi kot analizo (zgodovine) glasbe, ki rezultira z novo kompozicijo.

Psy za solo kontrabas je tako predelava njegove starejše skladbe za dve violini. Naročil jo je Franco Petracchi za tekomovanje Bottesini v Parmii leta 1989. Že oznaka za tempo – forte barocco – naznačuje predvsem baročni značaj. Delo pa je sicer eno v nizu Beriovih skladb za solo instrument, v katerem se posveča raziskovanju meja tehničnih zmožnosti instrumenta.

Nemški skladatelj **Georg Katzer** (1935–2019) je bil eden izmed začetnikov elektronske glasbe v Vzhodni Nemčiji. Šolal se je na Visoki šoli za glasbo Hanns Eisler v vzhodnem Berlinu, kjer je študiral klavir, glasbeno teorijo in kompozicijo. V sedemdesetih letih 20. stoletja je eksperimentiral v elektronskih studiih v Bratislavi in Parizu. Leta 1982 je ustanovil prvi studio za elektroakustično glasbo v Vzhodni Nemčiji. Njegov opus obsega dela za komorne ansamble, orkestre, opere, baletne, lutkovne predstave... **Inventionen** za violino in kitaro je Katzerjevo pozno delo, nastalo

leta 2010. Skladatelj o delu zapiše, da je nastalo spontano, da ne sledi nikakršnemu kompozicijskemu planu. Delo je za skladatelja neposredno odkritje, samo invencija. Naslove kratkih stavkov (*Entrata*, *Arioso*, *Scherzo*, *Elegie*, *Serenade*, *Romanze*) naj bi razumeli ironično, ne pa kot dobesedno adaptacijo klasičnih in romantičnih oblik. V najboljšem primeru naj bi vsak naslov predstavljal karakteristični Ethos oblikovnega zgodovinskega predhodnika.

Sicilijanski skladatelj **Salvatore Sciarrino** (1947) je začel svojo skladateljsko pot že pri dvanajstih letih kot samouk. Po študiju v Palermu se je preselil v Rim, kjer je nekaj časa preživel v elektronskem studiu pri Francu Evangelistiju. Med leti 1977 in 1982 je poučeval v Milanu. Kot priznani skladatelj se od leta 1982 večinoma posveča komponiranju, toda še vedno občasno deluje kot pedagog. Je avtor znanе knjige *Glasbene oblike od Beethovna do danes*. Njegovo glasbo lahko najdemo na več kot sto zgoščenkah različnih glasbenih založnikov. **Per Mattia** je kratko delo za violino solo, nastalo leta 1975. Skladba je dvodelna, pri čemer je drugi del variacija prvega. Za delo je značilen krhek zvok, na robu slišnosti.

Slovenski skladatelj in akademski glasbenik **Vitja Avsec** (1970) se je šolal na Srednji glasbeni in baletni šoli v Ljubljani na oddelku za harmoniko in oddelku splošne smeri. Na ljubljanski Akademiji za glasbo je z odliko diplomiral leta 1994 v razredu prof. Danijela Škerla. Ukvarja se s komorno, orkestralno, gledališko in zborovsko glasbo, občasno pa pri različnih projektih sodeluje tudi kot harmonikar ali pianist – improvizator. Med pomembnejšimi dosežki velja omeniti tretjo nagrado na Tretjem mednarodnem

zborovskem natečaju akademskega pevskega zboru Tone Tomšič (1997), avtorski večer v Cankarjevem domu ter prvo mesto na razpisu za mladinsko in otroško opero (SNG Maribor, 2009). Nekaj časa je poučeval harmoniko na Glasbeni šoli Franca Šturma, od leta 1999 pa deluje kot profesor strokovno-teoretičnih predmetov na Konservatoriju za glasbo in balet v Ljubljani. Delo **Študija** za kitaro in kontrabas (2019), ki bo danes krstno izvedeno, je v raznovrstnem skladateljevem opusu prvo za tako zasedbo. Avsec je svoje misli o delu povzel z naslednjimi besedami: »V Študiji za kitaro in kontrabas sem izrazil del svojih razmišljanj in pogledov na sodobno glasbo. Iskal sem materiale, ki s svojo barvitostjo omogočajo dialog med solistoma, njun medsebojni preplet. To prepletanje v času in prostoru pa skozi odmerjeno obliko skuša vzpostaviti stik s poslušalcem, v njem prebuditi lastni duhovni svet in ga nagovoriti k zainteresiranemu in kritičnemu razmisleku o svetu in vpetosti sodobne glasbe vanj.«

orkestra RTV Slovenija. Današnja tretja krstna izvedba z naslovom **Origami** (2019) je napisana za kitaro, violino in kontrabas. Nastala je prav na pobudo Društva slovenskih skladateljev za današnji večer. Skladatelj se je pri delu oprl na japonsko umetnost: »Origami (ori = prepogniti, kami = papir) je skladba, ki spominja na zaporedje papirnih pregibov in poteka kot sestavljanje zvočnih vzorcev po etapah na poti do cilja, do končne tridimenzionalne zloženke. Sinonim za vsak dokončan prepogib je ugaševanje strune na kitari.«

Ida Treven in Ivana Maričić

Slovenski pianist, skladatelj, pedagog in producent **Žiga Stanič** (1973) je na Akademiji za glasbo v Ljubljani leta 1997 diplomiral iz klavirja (prof. A. Jarc) in leta 1998 iz kompozicije (prof. M. Gabrijelčič) ter leta 2007 še doktoriral iz glasbene teorije (prof. J. Golob/A. Filipčič). Za svoje umetniško delovanje je prejel več nagrad, med drugim že v času študija Prešernovo nagrado (1996), kasneje pa tretjo nagrado na mednarodnem tekmovanju skladateljev Keuris na Nizozemskem (2018) in nagrade za najboljše posnetke simfonične glasbe (Taktos: 2001, 2002, 2011, 2015). Njegov opus obsega orkestralna, zborovska, vokalna, cerkvena, komorna in solistična dela. Skupno je ustvaril že okoli dvesto del. Glasbeno se je udeleževal kot pedagog (gimnaziji Poljane in Moste), korepetitor (SNG Opera in balet Ljubljana), žirant, skladatelj, samostojni kulturni delavec ter organizator snemanj (SNG Drama Ljubljana). Od leta 2002 je producent Simfoničnega

KONCERT STA OMOGOČILA

Ministrstvo za kulturo RS

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

Mestna občina Ljubljana

Mestna občina
Ljubljana

NAPOVEDUJEMO

v sodelovanju z Zavodom za šport, kulturo, turizem in mladino
Novo mesto in Mestno občino Novo mesto

Mestna občina Novo mesto

Janez PINCOLIČ – fagot
Domen KOREN – saksofon
Manca DORNIK – harmonika

PROGRAM

Dušan Bavdek, Tjaša Cigut, Vladimir Hrovat,
Igor Krivokapič, Miroslav Paškvan, Corrado Rojac,
Peter Šavli, Helena Vidic

Petek, 31. maja 2019, ob 21.00
Atrij Gostišča na trgu, Novo mesto

INFORMACIJE

Društvo slovenskih skladateljev
Trg francoske revolucije 6
1000 Ljubljana
01/241 56 60
info@dss.si
www.dss.si

